

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1201-0/2013
Érkezett:	2013 JÚL 29.
Példány:	2
Melléklet:	—

DEBRECENI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Az ügy száma:	23.971/2012
Érkezett:	2013 JÚL 22.
Pld.:	Mell.:
	Leróva ill.:
	db.

Tisztelt Alkotmány Bíróság!

4025?

A Debreceni Törvényszék előtt Dr. Somlyai Róbert ügyvéd (4024 Debrecen, Miklós u. 14) által képviselt Gyulainé Giricz Erika (██████████) felperesnek – (██████████) alperes ellen végrehajtási igényperében a Debreceni Járásbíróság 30.P.23.971/2012/9. sorszámu és az helyben hagyó Debreceni Törvényszék 1. Pf. 20.583 /2013/3. számú ítélete ellen a törvényes határidőn belül

Alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő,

hivatkozással arra, hogy az eljáró Bíróság ítélete, sérti Magyarország Alaptörvényének I. V. és XIII. cikkében foglaltakat, valamint a T) cikkének 3 bekezdésében meghatározottakat.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jogerős ítéletet változtassa meg keresetem szerint, hogy az megfeleljen Magyarország Alaptörvényének és az Alaptörvény céljának, nevezetesen a tulajdon védelmének és az elérni kívánt cél arányosságának elvének.

Továbbá kérem a Tisztelt Kúriát, hogy a Pp. 374. §. (1) bekezdése alapján a Vbsz:138.V.0118/2011 számon folyamatban lévő végrehajtási eljárást a döntés meghozataláig felfüggesztheti szíveskedjen, és amennyiben a Tisztelt Bíróság a keresetnek helyt ad úgy a végrehajtási eljárás megszüntetéséről rendelkezni szíveskedjék.

Indokolás

- 24. cikk (1) Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve.
- (2) Az Alkotmánybíróság
- c) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;
- d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG I. cikk

- (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.
- (2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.
- (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.
- (4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

T) cikk

- (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

V. cikk

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

A XIII. cikk kommentárja az alábbi értelmezést adja ezen passzushoz:

Az Alaptörvény egy rendelkezésben szól a tulajdonhoz és az örökléshez való jogról. Elismeri mindenki tulajdonhoz való jogát.

*A nemzetközi dokumentumok közül szinte valamennyi kitér a tulajdonhoz való jogra. Így említhető az ENSZ deklarációja, amely szerint a tulajdonhoz való jog lehet egyéni, illetve kollektív jog, illetve kimondja, hogy a tulajdonától senkit nem lehet megfosztani. Hasonló követelményeket rögzít az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez fűzött Első kiegészítő jegyzőkönyv, amely szerint minden **természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához.***

*Az Európai Unió Alapjogi Chartája szintén az örökléshez való joggal együtt említi a tulajdonhoz való jogot. Kimondja, hogy **mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen,** és azt örökül hagyja. Tulajdonától senkit sem lehet megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből, a törvényben meghatározott esetekben és feltételekkel, valamint az ezáltal elszenvedett veszteségeikért kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás mellett történik.*

*Míg a korábbi Alkotmány a tulajdonhoz való jogot az Általános rendelkezések között helyezte el, **addig az Alaptörvény egyértelműen a jogok között, a Szabadság és felelősség címet viselő részben szabályozza.***

***A tulajdonhoz és az örökléshez való jog kétség kívül alapvető jog,** amelyre irányadó az I) cikk rendelkezése, valamint a jogegyenlőség és megkülönböztetés tilalmának követelménye.*

Az alkotmányi tulajdonfogalom az Alkotmánybíróság értelmezésében hagyományosan nem azonos a polgári jogi tulajdonfogalommal, amely szerint a tulajdon a birtoklás, használat és rendelkezés jogának az együttesét jelenti. Ez utóbbinak a korlátozása azonban nem biztos, hogy érinti az alkotmányos tulajdonfogalmat, amelynek korlátozása tekintetében a szükségességi-arányossági tesztet kell alkalmazni.** Az Alkotmánybíróság döntésében már rámutatott, hogy **a tulajdonjog valamely tartalmi elemének a korlátozása csak akkor jár magának a tulajdonjognak, mint alkotmányos jognak a korlátozásával, és ezáltal csak akkor alkotmányellenes, ha az nem elkerülhetetlen, vagyis, ha kényszerítő ok nélkül történik, továbbá ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan.

A jogerős bírói döntés sérti a felperes tulajdon jogát, mert az alperesnek nincs olyan kényszerítő oka a felperessel szemben, ami megalapozná az alperes felperessel szembeni követelést. A tulajdonhoz való jogot az Alaptörvény egyértelműen a jogosultságok között szabályozza. A tulajdonjog korlátozása és ezzel együtt a tulajdonjog részbeni elvonása csak akkor lehetséges, ha a elvonás súlya az elvonással elérni kívánt célhoz képest arányos. Mi az alperes elérni kívánt célja, az hogy az alperes követelését beszedje az Adósától. Mi a felperes célja, hogy tulajdonát megóvja a vele szembeni jogtalan követelés tulajdonából történő kielégítéstől. Mivel a felperes nem adós az alperesnek így az alperes érdekében történő bármi nemű felperesi tulajdonjog sérelem aránytalan a felperes tulajdoni jogából fakadó tulajdon védelmével.

Mind az I. fokú, mind II. fokú Bíróság mellőzte a felperes által részletesen előterjesztet történeti tényállás teljes körű vizsgálatát és annak okszerű mérlegelését, ezért a bíróság által figyelembe vett tényállás, téves következtetés levonását tette lehetővé az eljáró Bíróságok részére. Mink két fokon eljáró bíróság ingatlan-nyilvántartási eljárás szempontból értékelte a tényállást, de nem észlelte a felperes tulajdonjogának védelmi szükségletét, pedig a kereset is ennek érdekében került előterjesztésre, ezért az ítélet nem állja ki a szükségességi-arányossági teszt követelményeit, mivel tulajdonjog részbeni elvonása és az így kifejtett tulajdonosi tulajdonnak a **korlátozásának súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan.** Szükségtelen azért, mert az alperesnek az Adósától kell követelnie a teljesítést nem a felperestől, és aránytalan azért, mert az alperes harmadik személlyel szemben fennálló kötelmi követelésének teljesítése a felperes tulajdonából bármilyen mértékben, az aránytalan a felperes tulajdonjogának védelmi szükségletéhez képest.

A tényállás körében nem került értékelésre egyrészt az sem, hogy alperes adósa végérvényesen nem szerzett tulajdonjogot a lefoglalt vagyontárgyon, nem volt ellenérték fejében jóhiszemű szerző fél sem, mindössze egy átmeneti függő jogi helyzetben olyan személy volt, mint aki tulajdonosnak tűnt, azaz nem került értékelésre a meghiúsult adásvételi szerződés következtében beálló tényhelyzet, másrészt nem került értékelésre az a tény sem, hogy a felperes nem adósa az alperesnek.

Az eljáró bíróságok az igényper tartalmát, célját és hatókörét a jogszabály szövegétől eltérően - *alaptörvény-ellenesen* - értelmezték, mert nem értékelték a végrehajtási jog bejegyzését követően utóbb megváltozott helyzetet, melyben a foglalás alá került vagyontárgy ismételt a korábbi, egyben a jelenlegi tulajdonos felperes tulajdonában volt és van, és az utóbb megváltozott körülményekre tekintettel az eredeti állapot visszaállításának következményeként a felperes vissza jegyzet tulajdonjoga változatlan formában áll fenn. A jogszabály nem tartalmaz semmilyen szűkítést az igényper előterjesztésének az idő pontjára vonatkozóan, azt mondja, hogy a tulajdonos bármikor kérheti tulajdonjoga alapján igényperben tulajdonának védelmét, , míg az ítélet az mondja hogy mivel a végrehajtási jog jogszerűen került bejegyzésre a tulajdonos nem kérheti tulajdonának védelmét, és nem is kell védelemben részesíteni a tulajdonost a vele szembeni jogtalan követeléssel szemben. Felperesi álláspont szerint nem mondja azt a jogszabály, hogy csak egy bizonyos időpontban élhet valaki az igényper intézményével, hanem azt mondja, hogy bármikor kérheti a tulajdonos tulajdonának védelmét, egyetlen tény követel meg a jogszabály azt, hogy a tulajdonos igazolja fennálló tulajdonjogát. A fellebbezésben is hivatkozott *Legfelsőbb Bírósági* döntésekből is levezethető, hogy még az a tulajdonos is kérheti a foglalás alóli feloldást, aki ingatlan nyilvántartáson kívüli tulajdonos, azaz nem csak az számít, hogy mi van az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetve, hanem az is számít, hogy mi a tényleges tényhelyzet és az is figyelembe veendő, hogy a végrehajtási eljárás kinek a tulajdonjogát sérti.

Amennyiben az eljáró Bíróságok a jogszabályt helyesen értelmezték akkor maga a jogszabály Alaptörvény ellenes, mert nem teremti meg annak a lehetőségét, hogy a célját – a tulajdon védelmét – elérhesse. Ezért amennyiben elsődleges kereseti kérelmem nem fogna helyt, úgy a Tisztelt Alkotmány Bíróság állapítsa meg, hogy az igénypert szabályozó jogszabályhely Alaptörvény-ellenes.

Felperesi álláspont szerint a tulajdonjog védelmének - Polgári Törvénykönyvben foglalt rendelkezéseire is figyelemmel - Alaptörvény szerinti védelmi szükségessége a contrario elvéből szintén levezethető. A felperes tulajdonjogának védelmi szükségletét az ide idézett Nagykomentár rész magyarázata adja.

„Kivétel a főszabály alól, hogy nem lehet az igényper felperese az, aki a végrehajtandó tartozásért az adóssal egy sorban felel. Lehet, hogy valamely tartozásért az anyagi jog szerint többen - egyetemlegesen vagy együttesen - felelősek, a végrehajtás mégis közülük csak egyesek ellen folyik. Aki a tartozásért az adóssal egy sorban felel, nem tarthat igényt a lefoglalt vagyontárgyra..”

Mi mond a főszabály, azt, hogy az lehet az igényper felperese, aki nem felel a tartozásért. Jelen esetben felperes nem Adós, azaz nem felel a tartozásért, azaz főszabály szerint, mint tulajdonos, bármikor kérheti tulajdonjoga alapján a foglalás alóli feloldást. A törvény mindössze egy kivételt jelölt meg, azt, ha az adóssal egy sorban felel a tulajdonos a végrehajtandó tartozásért, mind ezekből az is következik, hogy egyrésztől nincs másik kivétel a főszabály alól – például, ha az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett végrehajtási jog jogszerűen került bejegyzésre, akkor a tulajdonos nem kérheti és nem oldható fel a lefoglalt vagyontárgy a foglalás alól - másrészt az is jelenti, hogy a felperes tulajdonos a főszabály szerint követelheti a védelmet, mert az adós tartozásáért semmilyen formában nem felel.

Az utóbb rendeződő, vagy a látszattól eltérő jogi helyzetekre és a tulajdonos tulajdonjogából fakadó sérelmeinek orvoslására, megóvására alkotta meg a törvényalkotó az Alaptörvénnyel összhangban a végrehajtási igényper jogintézményét. Nem vitásan a végrehajtási jog feljegyzése jogszabályszerű volt. Azonban az ezt követő időben bekövetkezett jogi és tényhelyzet megváltozása - melynek visszahatató hatálya is van - nem került értékelésre, így a bírói döntés alaptörvény-ellenes.

A felperes és az alperes adósa által megkötött adásvételi szerződés elállással került megszüntetésre, amelynek a joghatása, hogy a jogviszonyt annak keletkezésére visszamenő hatállyal szünteti meg, így e szerződésnek nincsen olyan hatálya, amely alapján alperes jogszerűen követelhetne teljesítést felperestől. Az elállással megszüntetett szerződésre alapítva sem jogot, sem kötelezettséget nem lehet alapítani, ami azt is eredményezi, hogy a végrehajtást kérő és a felperes között kötelelem sem jött létre érvényesen. A felperes mindvégig birtokkal megerősített ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonos maradt, ami szintén megalapozza az igényperben történő jogvédelmét.

A Pp. Nagykomentárja az Alaptörvénnyel összhangban a következő magyarázatot adja az igényper tartalmáról, céljáról:

A bírósági végrehajtás során lefoglalni az adós tulajdonában levő vagyontárgyat (ingóságot, ingatlant, követelést, jogot), illetőleg az adós birtokában, őrzésében levő olyan dolgot lehet, amelyről valószínűsíthető, hogy az adós tulajdonában van.

Előfordulhat azonban, hogy a végrehajtó más vagyontárgyat foglal le. Ilyenkor a foglalás, de különösen a lefoglalt vagyontárgy értékesítése és az így befolyt összegnek a végrehajtandó követelés kielégítésére való fordítása sérti a végrehajtási eljárásban részt vevő feleken kívül álló, ún. harmadik személy jogát. Az ilyen sérelem orvoslására szolgál a végrehajtási igényper vagy röviden: igényper.

Igényt elsősorban a tulajdonos indíthat a tulajdonjoga alapján. Az igényper a tulajdonjog védelmének polgári jogi eszköze. A tulajdonjogra alapított igényper felperesének a tulajdonjogát kell bizonyítania, ami a jelen perben a történeti tényállásból egyértelműen bizonyított.

A végrehajtási igényperben a peres felek kapcsolatában azt is vizsgálni kell, hogy létrejött-e, van-e kötelem a felek között, van-e érvényes jogcíme a végrehajtást kérőnek, ami alapján igényt támaszthat a felperes tulajdonossal szemben. Az eljáró bíróságok azon tényt nem értékelték megfelelően, hogy a ma fenn álló tulajdoni helyzet a joghatályos állapot. A bíróságok mindössze a végrehajtási eljárás bejegyzésének jogszerűségét vizsgálták, melynek eredménye, hogy a jogerős ítélet tételesen sérti az alábbi törvényi rendelkezéseket.

Az ítélet sérti Magyarország Alaptörvényének I. V. és XIII. cikkében foglaltakat, a T) cikkének 3. bekezdésében foglaltakat, valamint ezen Alaptörvény alapján a Polgári törvénykönyvben foglalt alábbi rendelkezéseket is:

- Ptk. 1. § (1) Ez a törvény az állampolgárok, valamint az állami, önkormányzati, gazdasági és társadalmi szervezetek, továbbá más személyek vagyoni és egyes személyi viszonyait szabályozza. Az e viszonyokat szabályozó más jogszabályokat - ha eltérően nem rendelkeznek - e törvénnyel összhangban, e törvény rendelkezéseire figyelemmel kell értelmezni.*
- 2. § (1) A törvény védi a személyek vagyoni és személyhez fűződő jogait, továbbá törvényes érdekeit.*
- 3. § (1) A törvény védi a tulajdonnak az Alkotmányban elismert valamennyi formáját.*
- 4. § (1) A polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni.*
- (4) Ha ez a törvény szigorúbb követelményt nem támaszt, a polgári jogi viszonyokban úgy kell eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat. Aki maga sem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a másik fél felróható magatartására hivatkozhat.*

Jelen jogviszonyban, a felperes tulajdonjoga és az alperes végrehajtási joga ütközik egymással, azaz tulajdon jog és kötelmi jog ütközése állna fenn, már ha, az alperesnek lenne kötelmi jogosultsága a felperessel szemben.

Feltéve, - de meg nem engedve - amennyiben alperesnek lenne kötelmi jogosultsága, akkor is Magyarország Alaptörvényének I. V. és XIII. cikkében, a T) cikkének 3. bekezdésében és a Ptk. 1. § (1), a 2. § (1), 3. § (1), 4. § (1 é 4) bekezdéseiből származó tulajdonos tulajdonjogából fakadó abszolút joga erősebb lenne, mint az alperes kötelmi jogosultsága. A tulajdonos tulajdonjogából fakadó abszolút joga azt jelenti, hogy a felperes tulajdonjoga alapján tulajdonvédelme mindenkivel szemben illeti meg, még a kötelmi jog jogosultjával szemben is, kivéve, ha törvény eltérően nem rendelkezik. Az ismert tényállás alapján megállapítható, hogy kötelem pedig nem jött létre érvényesen a felperes és az alperes között, így az alperesnek nincs olyan érvényes jogcíme, ami alapján követelhetné a vele jogviszonyba nem álló felperestől más tartozásának megfizetését. Fentiekből következik, hogy a jogerős ítélet úgy tette Adóssá a felperest, hogy a felperes semmilyen jogviszonyban nincs az alperessel, így Alaptörvényt sértő az ítélete.

A végrehajtási igényper egyrészt egy jogi tény megállapítása iránti kereset, másrészt egy tulajdoni kereset. Jogi tény az, hogy a felperes nem Adósa az alperesnek, valamint az is tény, hogy a felperes mind tulajdonjoga, mind birtokkal megerősített kötelmi joga erősebb jogosultság, mint az alperes végrehajtási jogosultsága felperessel szemben.

A Pp. Nagykomentárja a következő magyarázatot adja az igényper céljáról:

„A bírósági végrehajtás során lefoglalni az adós tulajdonában levő vagyontárgyat (ingóságot, ingatlant, követelést, jogot), illetőleg az adós birtokában, őrizetében levő olyan dolgot lehet, amelyről valószínűsíthető, hogy az adós tulajdonában van. Előfordulhat azonban, hogy a végrehajtó más vagyontárgyat foglal le. Ilyenkor a foglalás, de különösen a lefoglalt vagyontárgy értékesítése és az így befolyt összegnek a végrehajtandó követelés kielégítésére való fordítása sérti a végrehajtási eljárásban részt vevő feleken kívül álló, ún. harmadik személy jogát. **Az ilyen sérelem orvoslására szolgál a végrehajtási igényper vagy röviden: igényper.**”

Az idézet részből megállapítható, hogy az **igényper célja**, hogy a tulajdonost **különösen** megóvja akkor is, ha a **lefoglalt vagyontárgy értékesítése és az így befolyt összegnek a végrehajtandó követelés kielégítésére való fordítása sérti a végrehajtási eljárásban részt vevő feleken kívül álló, ún. harmadik személy jogát, jelen esetben a felperesét.**

A felperes nem alanya az adós és az alperes között folyamatban lévő végrehajtási eljárásnak, így a felperes olyan harmadik személy, aki méltán számíthat a jogalkalmazó helyes jogértelmezésére tulajdonjogából származó jogainak megóvása végett. Mint az a jelen magyarázattól is megállapítható, két esetben részesíti védelemben az igényper felperesét a törvény, egyrésztől ha a végrehajtó más vagyontárgyat foglalja le, másrésztől, - ami jelen esetben is feltétlen érvényesülésre igényt tartó jogosultság - **ha a lefoglalt vagyontárgy értékesítése és az így befolyt összegnek a végrehajtandó követelés kielégítésére való fordítása sérti a végrehajtási eljárásban részt vevő feleken kívül álló, ún. harmadik személy jogát.**

Fentiekből következik, hogy a felperes egyrésztől tulajdonjoga alapján, másrésztől olyan harmadik személy joga alapján kérheti jogainak megóvását az alperessel szemben, akit sért a vagyontárgyának értékesítéséből befolyt összegből történő olyan követelés kielégítése, amely követelés kielégítéséért semmilyen formában nem felelős.

Pernyertességem elősegítése végett hivatkozom a Legfelsőbb Bíróság BDT2011. 2440 számú eseti döntésére, melybe kifejti a Tisztelt Legfelsőbb Bíróság, hogy nem csak az ingatlan-nyilvántartási állapot vizsgálandó, hanem a tényhelyzetet is vizsgálni kell, amely alapján az ingatlan-nyilvántartási helyzettől függetlenül is van olyan joga a felperesnek, amely alapján szintén megilleti a felperest jogának megóvása végett a foglalás alóli feloldás az igényper intézményének segítségével.

„A felperesnek a tulajdonjog bejegyzése iránti kötelmi igényével áll szemben az alperes végrehajtási jog iránti igénye. A kereseti kérelem szempontjából az a kérdés, hogy a **birtokkal megerősített kötelmi jogcím akadálya-e a végrehajtási eljárás során történő értékesítésnek, azaz erősebb-e a felperes „joga” az alperest megillető végrehajtási jognál.** Ezt a kérdést törvény nem szabályozza, ezért az adott ügy körülményeit mérlegelve dönthető el az erősebb jogcím kérdése. Általános elv, ha valaki az ingatlan birtokába lép, de tulajdonjogának bejegyzése még nem történt meg, a törvény szerint a tulajdonoséhoz hasonló védelemben részesül. **A Ptk. 368. § (3) bekezdéséből kitűnik, hogy az ingatlan átruházására irányuló szerződés vevőjének a birtokba lépéssel erősebb lesz a „joga” (jogi helyzete), különösen, ha birtoklása hosszabb időn keresztül zavartalanul is megtettesül.** Olyan esetben, amikor az adásvételi szerződéssel kapcsolatos lényeges körülmények megvalósultak, csupán az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre nem kerül sor valamilyen okból, a bírói gyakorlat a végrehajtás jogánál az érvényes kötelmi jogcímet erősebbnek minősíti (BDT 2002/6/88., BDT2002. 636., BH1963. 303.). Megjegyzendő, hogy a birtoklással megerősített jogcím a Ptk. szerint más törvényi tényállásban is „erősebb jognak” járó törvényi védelemben részesül, az ingatlan-nyilvántartási állapot ellenére is [Ptk. 117. § (4) bek.].

A kétféle jogcím - a felperesnek a tulajdonjog bejegyzésével kapcsolatos kötelmi igénye és az alperes végrehajtási joga - „összemérésénél” tehető **figyelemmel kellett lenni arra a körülményre**, hogy a felperes és P. L. adós között létrejött adásvételi szerződés 10 évvel megelőzte az alperes javára keletkezett végrehajtási jogot. Amennyiben az érvényes ingatlan-átruházási szerződés benyújtását követően mulasztás nem történik, a földhivatalnak a felperes tulajdonjogát be kellett volna jegyeznie évekekkel azt megelőzően, hogy az alperes végrehajtási joga megnyílt volna. Ezért a felperesnek az érvényes - és teljesített - szerződés alapján a birtokkal is megerősített jogcíme érdekében olyan kötelmi joga keletkezett tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére, amely erősebb az alperest megillető végrehajtási jognál, miért is az ingatlan foglalás alóli feloldása a kifejtetteknel fogva indokolt.

Ezen Legfelsőbb Bírósági értelmezésből megállapítható, hogy az igényper során figyelemmel kell lenni az összes körülményre – mely jelen igényper eldöntése szempontjából lényeges körülményeket, az azokban bekövetkező változásokat nem értékelték az eljáró Bíróságok - és ha a végrehajtási jog bejegyzését megelőző és azt követő megváltozott körülményeket figyelembe vesszük, akkor megállapíthatóvá válik, hogy jelen eljárás felperese a birtoklásból soha nem eset ki, a ingatlant végig birtokában tartotta, valamint az adásvételi szerződés visszamenőleges hatállyal került megszüntetésre, ezért egyrésztől tulajdonjoga, másrésztől birtokkal megerősítet kötelmi joga is erősebb az alperes végrehajtási jogosultságánál.


Az igényper célja a tulajdonjog védelme, ami az Alaptörvényből következően olyan alapvető jogosultság, ami feltétlen érvényesülésre tart igényt. Ezen cél elérése érdekében úgy kell vizsgálni az eset összes körülményét, hogy a törvényben megfogalmazott cél elérhetővé váljon. Jelen esetben a felperes tulajdonos Alaptörvényből fakadó tulajdoni védelme, csak a foglalás alóli feloldással érhető el, amely jogosultság nem mérhető össze – minimum aránytalan - az alperes Adóssal szemben fennálló végrehajtási jogosultságával. A felperes olyan független harmadik személy – az adós és hitelező jogviszonyában – aki nem Adósa az alperesnek, ezért a harmadik személy tartozásának megfizetésére fennálló végrehajtási eljárásban történő alperesi követelés kielégítése a felperes tulajdonából, olyan felperesi tulajdonjog sérelmét eredményez, ami Alaptörvény-elleneshelyzetet teremt.

Fentiekre tekintettel, Tisztelettel kérem az Alkotmány Bíróságot, hogy a Debreceni Törvényszék ítéletét változtassa meg a felperesi kereseti kérelem szerint, amennyiben az ítélet meghozatalához szükséges tényállás nem átlátható a Bíróság részéről, úgy helyezze hatályon kívül a jogerős ítéletet, és kötelezze az I. fokú Bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára, egyben kötelezze az alperest a perekkel felmerült perköltségek megfizetésére. Amennyiben elsődleges kereseti kérelmem nem fogna helyet, úgy kérem a Tisztelt Bíróságot állapítsa meg a Polgári Perrendtartásról szóló törvény igényperre vonatkozó rendelkezéseinek Alaptörvény-ellenességét.

Tisztelettel:

Gyulainé Giricz Erika

Képv.:


dr. Somlyai Róbert ügyvéd
4024 Debrecen, Sziklós u. 14.
Adószám: 60236349-1-29
Bszlsz: 12052765-01334809-00100002
dr. Somlyai Róbert